

DOMY

Jedničkou jako číslem popisným i jedničkou mezi lisovskými domy se setkáváme u stavení, které dnes patří manželům Martínkovým.

1

Dům který stojí na jižní straně návsi byl součástí velkého statku. Klenutou ^{branou} se vjíždělo na dvůr, v jehož pravé části, v blízkosti brány stál obytný dům, později označený číslem 2. V prostoru dvora, vlevo od brány, postavil roku 1885 lisovský sedlák Josef Zahner /1853-1932/ nově obytné stavení a opustil původní dům. Ten potom sloužil jako ubytovna čeledi i jiným účelům. Pokračovatel rodu Johann Zahner žil na statku až do roku 1945.

V průběhu dosídlení pohraničí přišel na statek Voluňský Čech Vilém Dušek. Přistěhoval se 4. srpna 1945. Byl obuvník a malozemědělec. Měl šest dětí, nejmladšímu byl rok, nejstaršímu patnáct. Neuměl ani koně přistrojít a zemědělským strojům nerozuměl vůbec. Brzy statek opustil. Po jeho odchodu přišli Beránkovi, kteří zde dožili. Beránkovic dcera Marta se provdala za Vladimíra Martínka a odešla s manželem z Lisova. Statek nějaký čas sloužil potřebám zdejšího J.Z.D.

Roku 1992 se Martínkovi do Lisova vrátili, dali dům, jeho příslušenství i zatravněný dvůr do takového stavu, že je dnes ozdobou naší obce.

Na místě dnešní „jedničky“ stával dvůr, na kterém hospodářil v 17. století Čech Jan Soukup. Bezmála čtyři století, až do roku 1945 se tomuto statku říkalo „Soukupův dvůr“.

2

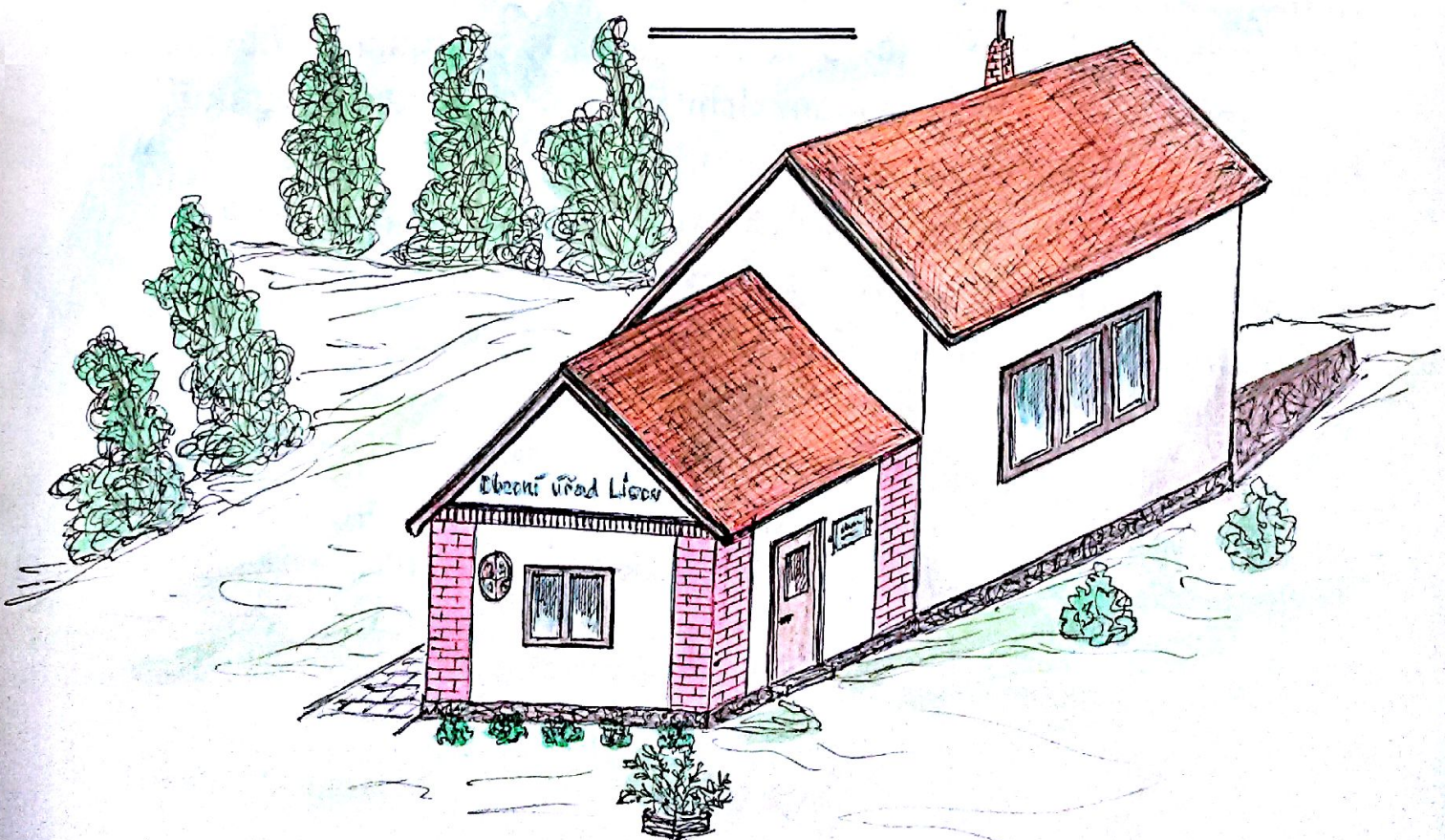
Velmi dlouho jsme nevěděli, kde „dvojka“ stála. Patřila k „jedničce“ do dvora statku, kde se po staletí říkalo „U Soukupů“. V Berní rule z roku 1654 se dočteme, že na tomto statku hospodařil český sedlák. Teprve po třicetileté válce, při silné germanizaci změnil a dále měnil majitele.

V přelomu 19 a 20 století žil na statku Němec Zahner, který roku 1885 vystavěl nový dům /čp.1/ a „dvojku“ použil k jiným účelům. Jednička i dvojka byly nadále součástí statku, ke kterému v domněnkách vztahujeme rod Špaňovských z Lisova.

Dům čp. 2 byl roku 1960 zlikvidován.

3

„Trojka“ byla obecní pastouška. Patřila obci a jejími obyvateli byli chudí nebo přestárlí lisovští občané. Stávala mezi dnešním Obecním úřadem a čp. 29. K pastoušce patřilo 10 strychů pozemků /2,87 ha/. Po válce byla „trojka“ jako nevyhovující zbourána. Číslo tři bylo po roce 1990 dáno obecnímu úřadu.

4

Tento dům býval za první republiky hezkou budovou. Bydlel v něm starý Kostelka, který tragicky zahynul utonutím / udušením / v močůvce. Asi v roce 1927 se do domu přizemnil Václav Straka. Byl Čech, jeho dcery však už měly německou příslušnost. Po válce osídlil dům Slovák Hybner, ale již za týden utekl. Stavení bylo do roku 1947 volně. Poté tu bydlel Volynský Čech Petříček. Když odešel i on, přišli Auspergovi. Tady prožívala svá trápení jejich dcera Lenka, která si později vzala život.

"Čtyřka" má jednu velkou místnost, kde se po válce promítaly filmy a konaly různé schůze a besedy. Dům krátce sloužil jako sídlo obecního úřadu. Dnes je objekt v majetku chalupáře Voleny z Plzně. Je málo využíván, není opravován a chátrá.

5

"Pětka" byla mezi lisovskými Němci známa jako "Schneidertomer". Patřila domkáři Josefu Niedermeierovi. Byl známým občanem, třináct let vykonával úřad starosty Lisova. 10. prosince 1945 obsadil dům osídlenec Václav Vlasatý s rodinou. Když se v únoru 1946 vrátil po demobilizaci z vojny Vlasatého zet Jaruška, musel Vlasatý vrátit dekret na dům a ten získali Jaruškovi. Měli devět dětí, jedno z nich, paní Vlasta Marešová s rodinou žije v "pětce" dodnes a o dům se pečlivě starají.

16

6

Podle Němců Mauerova chalupa - to byla „šestka“. Je to staré stavení, neboť už v roce 1883 jej prodal majitel Kutzbauer obecnímu pastýři Janu Procházkovi. V roce 1945 patřila chalupa německému antifašistovi a slušnému člověku Josefu Honalovi. Po válce se do domu nastěhoval Josef Klement s rodinou. Klementovi zde žili do své smrti, po nich vlastnila dům jejich dcera Ludmila Harmáčková, která dům předala svému synovi.

7

Vacelhof - tak byla Němci zvaná „sedmička“. Žili tu Wollerové, kteří více dbali o hospodářské objekty, chlévy a stáje než o svůj dům. V roce 1905 převzal hospodářství Josef Woller a už v roce 1924 postavil tři vedle sebe stojící stodoly. „Sedmička“ stávala v blízkosti rybníka, měla klenutou branku kterou se vjíždělo do dvora a k velkým stodolám.

Woller se později věnoval politice, stal se členem Sudetoněmecké strany a jako fašista se stal starostou obce. Po válce byl odsunut.

Do „sedmičky“ se nastěhovali Doubkovi. J.Z.D. Lisov, které využívalo ve dvoře stojící stodoly, chtělo pro svoji potřebu i „sedmičku“. Proto se Doubkovi přestěhovali a uvolnili dům pro zemědělce. V roce 1962 byla neudržovaná „sedmička“ zbourána.

Dnes je v části objektu bývalé „sedmičky“ chloubou naší obce - moderní kulturní sál „Naše sedmička“.

8

„Osmička“, Němci nazývaná Radlhof - to bylo pravě venkovské stavení. Obytný dům byl vpravo, vlevo byl výminek, mezi nimi zaklenutý vjezd do dvora. Dnes je levá část zbourána. „Osmička“ patřila Radlovi.

Po válce tady bydleli Kopecckých. Postihla je tady velká tragedie. Brzy po osídlení, v roce 1945 se jejich dcera Alenka utopila v rybníku na návsi. Kopecckí se odstěhovali z Lisova a v roce 1988 koupila dům paní Motejzíkova/dnes Šebestová/, která dům používá pro rekreaci své rodiny.

9

Schneiderhausl - to byla „devítka“. Žili tu Hagenauerovi. Byli to slušní lidé. Hagenauer byl sociálně demokrat a antifašista. Na jeho velké zahradě se scházela k různým zábavám sociálně demokratická mládež. Po válce obsadil dům Vavříčka. Nějakou dobu tu měl trafiku. Po jeho smrti bylo neudržované stavení zbořeno.

10

Byly to dvě chalupy pod jedním číslem. Říkalo se jim Kutschahof. Bydlel tu velký sedlák Würfel. Ten předal svoje hospodářství roku 1914 zeti Antonu Manlikovi. Dům byl vysoký, opatřen latkovou konstrukcí, po které se pnulo víno. Žádná náhražka, pravě víno. Desítka nenašla po válce přízeň osídlenců a zůstala volná. V roce 1946 projížděl kolem „desítky“ povoz s nákladem dlouhého dřeva. V nepřehledně zatáčce narazil do povozu motocyklista a zabil se. Poté byla „desítka“ z rozhodnutí okresu /ONV/ zbourána. Druhý dům „desítky“ stojí pod číslem 53 dodnes.

18

11

Říkalo se tu Kastelhäusl. Na místě kde dnes stojí dům s prodejnou „U Čadů“, čp.11, stával před první světovou válkou malý domek s doškovou střechou. Patřil manželům Dobnerovým. Později domek koupil Johann Springer a po něm ho vlastnila jeho dcera Marie Hablová. Ta nechala domek zbourat a postavila v roce 1926 domek nový, odlišný od okolních domů. V domku zřídila obchod a malý byt, kde bydlela s dcerou. Ta se provdala za tesaře Melleru ze Stoda. Po válce Mellerovi, kteří žili v Lisově, nečekali na odsun a sami odešli do Německa.

V roce 1946 převzala domek s prodejnou do vlastnictví Jednota Plzeň. Ta do domku ani do prodejny neinvestovala, vše bylo ponuré a šedé. V roce 1989 již neměla Jednota o prodejnu zájem. 11. května 1992 koupili dům manželé Čadovi, prodejnu mírně modernizovali a barevně upravili fasádu tak, jak ji známe.

12

Němci domu říkali Pfeiferhof. Dvacáctka byla pro Lisov významná. Byla tu hospoda pana Springera. Dům je velmi rozsáhlý, půdorysně řešený do L. Dveřmi v širokých vrátech se přicházelo na dvůr a odtud do hospody. Bylo tu živo. Velký sál byl používán jen příležitostně při schůzích nebo zábavách. Konaly se tu vyhlášené hasičské bály. Denní hosté, kteří k večeru přicházeli „na pivo“, sedávali u velkého stolu v šenku, což byla současně výčepní místnost i kuchyně rodiny hostinského. Tady se probíraly denní problémy, kibicovalo, popíjelo a hrály karty, často až do rána.

Po válce měl v domě hospodu pan Andrlé. Za jeho působení se zde konaly schůze J.Z.D, taneční zábavy a před hospodou se promítaly filmy. Hospoda byla zrušena v roce 1953. Později byl dům prodán manželům Mestlovým. Dnes je dům a zahrada použity pro rekreaci.

13

Už nikdy ne zjistíme, proč se domu říkalo Schneiderhäusl. Dům se smolným číslem 13 byl postaven Jakobem Pecherem roku 1895. Bydlela v něm neprovdaná dcera majitele se svou babičkou. Od roku 1913 zde byla kovárna pana Steinbacha. V té době měl dům vprůčelí široká vrata, kterými se vjíždělo na dvůr, kde byla kovárna. Byl tu čilý ruch. Po odsunu Němců byl dům krátce neobsazen, poté se střídali různí majitelé. Jako sklad zboží jej začala používat ptežská Jednota, která měla v blízkosti prodejnu. Pro tak malý krámk byl sklad velký a proto dům se skladem prodala. V roce 1963 se stal jeho majitelem Jan Niedermeier /čp.15/, který dům koupil pro svou dceru Pchálkovou. Bydlela ve „třináctce“ s manželem tři roky, od r. 1966. Pchálek odstranil vrata a zazdil vchod. Do domu se vcházelo z pravé strany. Po rozchodu manželů Pchálkových koupil dům Šimkovič a daroval ho dceři Šárce. Šárka Kocábová s rodinou žije ve „třináctce“ dodnes.

14

„Čtrnáctku“ postavil asi Blahut, po něm přišel Gruber. Byl to poloviční /menší/ statek, který byl roku 1883 rozparcelován. Statek koupil Kutzbauer a žil tu do roku 1945. Po válce obsadil dům Fikerle a po jeho odchodu byl neobsazený dům zbořen.

15

Domku se říkalo Kulahäusl a patřil Wollerovi. Menší domek, jeden z nejstarších v obci. Před koncem 19. století koupila domek Anna Irvingová-Dobnerová, která se narodila r. 1864. Měla dvě dcery, Marii a Markětu. Marii se tu roku 1915 narodil syn Jan, který za druhé světové války působil jako letec ve službách britské RAF. Dnes má na domě pamětní desku, odhalenou r. 2000.

Druhá dcera paní Iryingové - Dobnerové Marie /M. Niedermeierová *1914/
žije v domku dodnes. Dům čp. 15 byl v obci s drtivou většinou německé-
ho obyvatelstva ostrůvkem češství.

16

Zdá se, že „šestnáctka“ je nejstarším domem v obci. Byl to Koppelhof s majitelem Puchtou. Statek měl 130 strychů pozemků /37,40 ha/, byly tu stáje, stodola, velká zahrada. Peter Schmied, který měl údajně přijít do Lisova z Miřovic, patřil mezi velké sedláky. Ještě za dob Rakouska - Uherska přišel na Schmiedův statek pracovat jako kočí Josef Raděj. Koním rozuměl, na vojně byl rytmistrem u dragounů. Pocházel z Osvračína /*1866 + 1952/, sloužil však jako voják v Dobřanech a místo kočího mu bylo „dohozeno“.

Sňatkem s Dorotheou Schmiedovou se stal majitelem statku Josef Raděj. Němci mu říkali Rady. Radějovi měli velká pole i les, 29 krav a 4 koně. U Radějů se každých 14 dnů pekli chléb, mohutně kulaté bochníky. Za doby působení manželů Radějových byl postaven nový dům /čp. 40/.

Radějův nejstarší syn Josef padl ve druhé světové válce v Rusku, ostatní děti odešly z domova. Zůstala nejmladší dcera Tereza, která se v roce 1952 provdala za Josefa Hlavína. Komunistickým režimem při socializaci vesnice byli Hlavínovi připraveni téměř o všechno. Velký statek prakticky zanikl.

17

Výstavný dům na návsi patřil sedláku Jaklinovi. Domu říkali „Jekubahof“. Roku 1903 přebírá statek Josef Meiser, který se do Lisova patrně přizženil. Roku 1930 prodal Meiser „sedmnáctku“ Josefu Willovi za 63.000 Kčs a odešel do Rakouska. Prvním osídlencem po odsunu Němců byl Berkovec. Později

tu žila paní Berkovcová s dětmi. Na hospodářství nestačila a z Lisova odešla. V době kdy v Lisově bylo JZD, zřídilo v domě sklad. Dům tím velmi utrpěl. Od roku 19 je vlastníkem domu Milan Turoň.

18

Chalupa tohoto čísla, původní „18“ zvaná Schusterhäusl stojící mezi dvory čp. 17 a 18 dávno neexistuje. Na tomto místě byla udělána zahrada. Novou „osmnáctku“ postavil v Červeném Mlýně roku 1899 W. Baumrucker. Majitelé se tu střídali, posledním byl Schwan. Nyní zde žije s rodinou Stanislav Zvolenský.

19

Nickelhof majitele Springera byl velkým statkem. Hezkou branou, v jejíž klenbě je ještě dnes výklenek /nika/ pro sošku Panny Marie se vjíždělo do statku. Dnes je tu klid a málo života. Roku 1876 zemřel majitel Nickelhofu a vdova prodala dům manželům Josefu a Anně Kotschy ze Skapše. Ti hospodařili na statku do r. 1945. Po pětáctyřicátém přišel osídlenec Šimek a hospodařil tu do roku 1973. Usedlost koupil v roce 1973 plzeňan Černý, který má domek a velkou zahradu pro rekreaci.

20

Když v roce 1913 vyhořela dřevěná obecní kovárna, postavili lisovští těhož roku kovárnu novou. Po dvou letech ji od obce koupil kovář Steinbach. Tady prováděl svá „kouzla“ s ohněm a železem. Po válce se do domu nastěhoval český kovář Nový. Po jeho smrti a synově odchodu z Lisova koupili dům Huřťákoví. Kovárna zanikla, nebylo jí třeba. Dnes v domě žije Václav Huřťák sám, jako kůl v plotu.

21

„Jednadvacítka“ byl Wackerhof. Jméno dostal po majiteli Wackerovi. Jeho dcera Kateřina se roku 1907 provdala za pana Roučku. Ten přijel z Ameriky, oženil se s Kateřinou a čtrnáct dnů po svatbě odjel sám znovu za oceán. Nikdy se již nevrátil. Při do-
mu byla parcela a louka. Paní Roučková prodala roku 1918 dům a louku židovské společnosti od Chrástu. Dům a dvůr byl později rozpar-
celován a prodán. Vše koupil souseď paní Roučkové J. Ott za 5.200 K.
Paní Roučková v „jednadvacítce“ nadále bydlela.

V roce 1945 získal dům Ludvík Simet. Po jeho smrti byl dům jako nepotřebný zbořen.

22

Rudý nebo lépe řečeno Červený mlýn. Tady bydlel kdysi mlynář, na přelomu století tady žil Schafranek, který byl zedníkem a napůl stavitelem. Roku 1900 se do domu přišel J. Ott a později získal i č. 21. Vše skončilo odsunem. Po válce získal usedlost Ludvík Simet. Po jeho smrti přišli Kylišovi, kteří zde žijí dodnes.

23

V místech, kde má dnes zahrádku paní Harmáčková stávalo menší stavení zvané Goubaháusl. Ještě v r. 1918 patřil dům zedníku Schafrankovi, o rok později už ji vlastnil Qoliath. Po válce nebyla obsazena a posléze zbořena.

24

Podobný osud měla i chalupa o číslo vyšší. Bydlel tu Johann Weniger, který v roce 1926 dům prodal Karlu Müllerovi. Chalupa stávala v blízkosti Holubovic zahrady, nad 4. Po válce jako neobsazená zbořena.

25

Pod Doubkovic chalupou /čp.29/, vedle obecní pastoušky stávala chalupa zvaná Natererhäusl. Bydlel v ní Němec Hackendahler. Později patřila Niedermeierovi. Po válce zbourána.

26

Je to stará lisovská chalupa, zvaná Schucherhäusl. Bydlel tu košíkář Puchta. Pak přišel Hajek, Procháska a Jakub Petřík. To byl otec paní Holubové, která v domě žije. Dům však patří jejímu synovi, Antonínu Holubovi.

27

Na místě patrového domu čp. 27 kde dnes bydlí paní Ďurišová, stál před mnoha desítkami let malý domek, pokrytý doškovou střechou. Eberhof. Snad tu žil Eber nebo Eberl. Po něm přišel Simon Reminger, který zemřel r. 1918. Jeho dcera se provdala za Josefa Willa, který dům a hospodářství převzal v roce 1912. Když odešel z Lisova sedlák Meiser, koupili roku 1930 Willovi jeho dům a svůj malý domek prodali. Eberhof změnil majitele. Nový vlastník Schwarz domek zboural a na jeho místě postavil patrový dům. Ve skutečnosti patro nemá, jeho výška je dána vysokým půdním prostorem. Po válce získali dům Ďurišovi. Dnes tu žije paní Ďurišová se svými dětmi, vnuky a pravnuky.

28

Tento dům byl postaven roku 1830. Byl to jeden z nejstarších domů v Lisově. Roku 1884 koupil dům Goth, který zde žil do roku 1945. Po válce zde bydlel Karel Nový, který tragicky zahynul. O dům nebyl zájem, chátral a byl později zbourán.

24

29

O domu tohoto čísla máme málo zpráv. Víme, že patřil J. Gründlovi, který ze bydlel až do roku 1945. Poté dům patřil V. Kadlecovi, od kterého dům koupil Josef Doubek. Ten v tomto domě žije dosud.

30

Dům patřil Puchtovi, po jeho smrti byl majitelem Janka. Po válce neobsazený dům byl později zbourán.

31

Stejný osud potkal dům, ve kterém žil Dobner. Byl po válce zbořen.

32

Na počátku dvacátého století, r. 1904 prodal Jan Springer tento dům J. Wollerovi. Dům stojí poněkud stranou návsi, jakoby zastrčen. Po válce byl dům přidělen Šimkovi, po jeho smrti se stal vlastníkem domu manžel Šimkovy dcery Karel Hrabák. Hrabákoví dům zvelebili a žijí v něm dodnes.

33

Roku 1884 postavil lisovský zedník Andreas Schafranek tento dům, který byl r. 1925 prodán Fischerovi. Domek stál po pravé straně cesty z Lisova do Č. Mlýna, vedle domu Federlových. Po válce jako neobsazený a neudržovaný zbořen.

34

Tento dům postavil r. 1884 Schafranek, aby jej prodal Mathiasovi Schusterovi. Po válce bydlel v domě Smolík, po jeho odchodu z Lisova vlastnil dům Josef Federle ^{s rodinou}. Žijí zde dodnes.

35

Schafrankové byli podnikaví lidé, stavěli domy, které následně prodávali. R. 1902 postavil Anton Schafranek a prodal ho Fische-
rovi. Ten tu žil až do odsunu. Po válce se do domu nastěhoval Šlajs, po něm
Karel Nový a dnes tu bydlí Moučkoví.

36

Dům postavil r. 1903 W. Baumrucker. Posledním majite-
lem před odsunem byl Pawlik. Domek byl neobsazen, pozdě-
ji byl prodán chalupáři Netušilovi. Ten v r. 2000 provedl značnou adaptaci.

37

Dům postavil r. 1900 Anton Baumrucker. Tento rod žil
v domě až do r. 1945. Poválečným vlastníkem byl Kadlec,
po něm přišli Doubkovi. Dům dnes slouží k rekreaci.

38

Bydleli tu Martinkovi. Po válce měl domek několik
majitelů: J. Kadlece, V. Kabourka, Qlůckseliqa. Domek
stojící téměř na okraji obce získala Qlůckseligova dcera Helena Čadová,
která v domě žije se svou rodinou.

39

Dům postavil Petr Schafranek r. 1909 a žil v něm až
do odsunu. V rámci osídlení získal dům V. Vaniš a po je-
ho smrti dům převzala jeho dcera Marie Vanišová, provdaná Strnadová.
Strnadovi žijí v domku dosud.

40

Starý dům u Radějů dosloužil, proto byl r. 1912 postaven nový
dům. Radějovi v něm dožili, nyní zde žije sám jejich zet Josef Hlavín.

41

Po roce 1920 bylo v Lisově postaveno při silnici do Hradce několik domů. „Jednačtyřicátka“ byla však postavena již roku 1914 Antonem Kaasem. V té době byla v těchto místech pole. Kaas tady žil do roku 1945. Po válce se majiteli domku stali Kabourkovi, paní Kabourková dnes žije v domku sama.

42

Rovněž tento dům byl postaven r. 1914. Až do r. 1945 v něm žil Mathias Pawliczek. Prvním osídlencem byl krejčí Krieger, po jeho odchodu zde žijí manželé Říhovi.

43

Na obecní parcele při silnici k Hradci postavil A. Grúndl dům čp. 43. Nebydlel v něm dlouho, 1. září 1928 dům prodal W. Walentovi. Ti žili v domě až do odsunu. Pak byl dům prázdný, až do srpna 1946. V té době se zde usadil Frant. Stauber s rodinou. Později, po dvou desítkách let převzal dům zet Adolf Holzäpfel. Obě rodiny zde žijí společně. Dům byl v průběhu let modernizován a na rozsáhlé zahradě byla vybudována velká dílna.

44

Roku 1924, v měsíci březnu, začal Johann Niedermeier se stavbou tohoto domu, ve kterém žil až do roku 1945. Po válce žil v domě A. Nový, nějaký čas tu byla školka pro děti členů JZD a potom dům získala M. Šišková. Žije zde dodnes.

45

Tento dům postavil r. 1925 Franz Goliath. Dožil tu roku 1945. Dům stojí ve stoupání silnice ku Hradci po levé straně. Dům a hospodářství získal Josef Fait. Dnes tu sám žije Faitův syn Jaroslav.

46

Posledním stavením při silnici na Honezovice je „šestačtyřicítka“. Postavil ji roku 1925 Josef Dobner. V r. 1945 dostal tento dům do vlastnictví Petříček, po něm přišel Jiří Klement a dnes dům patří Josefu Turoňovi.

47

Dům tohoto čísla stojí na pokraji Červeného Mlýna. Byl postaven r. 1925 Kateřinou Baumruckerovou. Po válce v něm bydlel Macháček, později Jíra a dnes tu bydlí Bultasovi. V. Bultas domek podstatně rozšířil.

48

Poblíž silnice ku Hradci postavili manželé Niedermeierovi v roce 1925 „osmačtyřicítka“. Žili tady do roku 1945. Po válce dům získal řezník a malozemědělec V. Macháček. Žil v Lisově 17 let, do roku 1962. Po jeho odchodu z Lisova získal dům a k němu patřící pole Státní statek Stod. Bydlel tu Pružina, od r. 1964 cikáni. Domek začal chátrat.

V roce 1967 koupil dům Bohuslav Vlček. Poměrně brzy dal dům do pořádku. Domek dnes slouží k rekreaci.

49

Tento dům byl postaven v roce 1931 Jos. Niedermeierem. Nalézá se ve vrcholu stoupání silnice ku Hradci. Po válce žili v domku Kabourkovi, dnes je vlastníkem ing. Josef Kovařík.

50

Na louce Poustka v Červeném Mlýně, vlevo od cesty vedoucí k lomu, postavil W. Hirschl v roce 1931 dům. Dostal „jubilejní“ číslo padesát. Dožil se tu konce války i odsunu. V r. 1945 dostali dům při-

dělen manželé Vilímkovi, kteří v roce 1957 odešli z Lisova do Prahy. V té době přišla do domu rodina Matěje Staubera. Stauberovi domek zvelebili a syn Josef zde začal pěstovat miniaturní kosodřeviny - bonsaje. Jeho zahrádka je vzorná.

51

Na samém začátku obce byl v roce 1932 postaven Josefem Kralem malý domek. Tento dům byl v rámci osídlení pohraničí přidělen politickému vězni Matěji Hynkovi a jeho rodině. Ti domek a velkou zahradu udržovali v pořádku. Dnes je domek opuštěn, slouží však k rekreaci Hynkovic rodiny.

52

Domek postavený roku 1930 Josefem Schusterem obýval po válce K. Nový. Po jeho smrti byl zbourán.

53

Würfelův dvůr čp 10 - to byly dva domy pod jedním číslem. V roce 1914 byl dvůr rozdělen. V „desítce“ zůstal majitel Würfel, v druhém domě žila Würflova dcera s mužem Antonem Manlíkem. Tento druhý dům dostal číslo 53. Po válce byla 10 zbořena, v čp. 53 žila rodina Josefa Staubera. Dnes tu žije p. Stauberová sama.

54

Malý domeček jako z pohádky patřil jednomu z lisovských Springerů. Nevíme, kdy byl postaven, asi kolem roku 1930. Po válce domek získali manželé Raslovi. Dnes tu žije nejstarší občanka Lisova, paní Raslová, zcela sama.

55

V průběhu let 1934-35 přišla do Lisova sloužit Milada Kůbrová. Provdala se za Johanna Niedermiera a v r. 1936 začali v Červeném Mlýně „Na Poustce“ stavět dům. Nežili tu dlouho a prodali nový dům manželům Kárníkovým /Božena Kárníková byla sestrou Milady Niedermierové/. Paní Kárníková už jako vdova v Lisově dožila. Domek s hezkou zahrádkou předala své dceři a zeti, Karle a Jaroslavu Posledních, kteří zde žijí.

P

odchodu Němců nastal útlum výstavby. Byl nedostatek stavebního materiálu, proto se občané věnovali pouze údržbě domů, adaptacím a přístavbám. Do roku 2000 byly v obci postaveny tři rodinné domy.

56

Josef Stauber získal adaptací dílnu, stojící na pozemku u domu č. 53 přízemní rodinný domek. Stavba byla dokončena roku 1977.

57

Koupí rekreační chalupy, její přístavbou a adaptací kůlen získali manželé Vítovi pěkný domek. Recesisté nazvali místo, kde domek stojí, atypickým názvem „U Dvora Kádinky“. Stavba domu byla dokončena r. 1991.

58

Nejrychleji postavili rozsáhlý rodinný domek manželé Hrabačkovi. Začali se stavbou v březnu 1997, v květnu byl hotov krov a na podzim roku 1997 byl dům k nastěhování. Moderní bílý dům s velkou zahradou se nachází na pokraji obce, vpravo ve vrcholu stoupání silnice, vedoucí od Hradce.

Až do 18. století nebyly domy v Rakousku a tím i v Čechách číslovány. Číslování domů zavedla Marie Terezie roku 1771.